

Zevenhonderd jaar geleden, in het oude China, hield keizer Zhu Yuan Zhang zich schuil in de takken van de Ginkgo biloba voor zijn vijanden, die hem wilden vermoorden. De boom redde de keizer het leven. In het Verre Oosten wordt de Ginkgo sinds eeuwen vereerd als legendarische en heilige boom. Van oudsher planten boeddhistische en taoïstische priesters in China, Japan en Korea de Ginkgo (ook wel 'tempelboom' genoemd) in tempeltuinen, bij kastelen en heilige plaatsen.

Een onverwoestbare overlever

Om zijn schoonheid, zijn geneeskraft, zijn voedzame zaden, maar ook vanwege zijn beschermende werking tegen vuur. In Japan worden oude Ginkgobomen als goden vereerd, als symbool van yin-yang, het evenwicht in tegenstellingen, en als teken van onverwoestbaarheid, vruchtbaarheid, hoop en liefde. Meermalen bewijst de Ginkgo zijn onverwoestbaarheid door grote rampen te overleven. Na de brand die in 1923 in Tokio woedde als gevolg van een aardbeving, hield de Ginkgo stand waar andere bomen ten onder gingen. De tempel van de stad werd gespaard, omdat hij door Ginkgo's was omringd. Wereldvermaard werd de Ginkgo die in

1945 als enige plant de atoombom op Hiroshima overleefde. De grote, oude boom brandde als een lier, maar liep het daarop volgend voorjaar toch weer uit en leeft nog steeds. Dit maakte de boom tot symbool van hoop op een betere toekomst. Rond de boom is een tempelcomplex opgericht, waar mensen bidden voor de wereldvrede.

Sinds de dinosaurussen

De Ginkgo (ofte wel zilverbrikoos: 'gin' betekent in het Chinees 'zilver', 'kyo' 'abrikoos') is de oudste boom ter wereld. Fossielen van zijn familie stammen uit het Carboon en het krijttijdperk, toen dinosaurussen nog op aarde rondliepen.